

[Inger Gautier Schmit.]

øvrige Udvalg har ikke kunnet slutte sig hertil. Men Venstre har altsaa frafaldet at stille noget Ændringsforslag i Tillid til, at Forholdene maaske vil udvikle sig derhen, at man, naar den fornødne Sagkundskab paa dette Omraade forefindes i Aarhus, da igen vil tage Sagen op, saaledes at der eventuelt vil kunne blive oprettet et Retslægeraad derovre til at tage sig af alle de Sager, som strengt taget ikke behøver at gaa til den højeste Sagkundskab; Retslægeraadet her i København.

Vi har, som nævnt, frafaldet at stille Ændringsforslag i saa Henseende, men vi har ingenlunde opgivet Haabet om, at Udviklingen maa komme til at gaa i dette Spor, og vi har i og for sig en Støtte herfor i Professor Knud Faber, der i sit Responsum vel erklærer, at der i Øjeblikket ikke findes tilstrækkelig Sagkundskab, men videre udtaler, at det er utvivlsomt, at der i Aarhus findes sagkyndige Kræfter, der i et stort Antal Sager vil kunne afgive lægevidenskabelige Erklæringer til retslig Brug. Derigen- nem erklærer Professoren altsaa, at et Retslægeraad i Øjeblikket paa visse Omraader godt kunde oprettes derovre under Hensyn til Sagkundskaben. Men, tilføjer Professoren, det er jo et andet Spørgsmaal, hvor Grænsen hensigtsmæssigt bør trækkes mellem de Sager, der kan behandles lokalt, og dem, der bør indsendes til Bedømmelse og Revision af Retslægeraadet, og herfor kan kun Erfaringerne fra Praksis blive afgørende. Det er netop det, vi mener, at med Tiden maa det være Praksis, der bliver det afgørende.

Vi fra vor Side har nemlig de største Betæneligheder i Retning af, at Retslægeraadets Materiale vil svulme ganske overordentlig stærkt op. Naar man nu blot tænker paa de foreliggende Lovforslag om en meget udvidet Adgang til Sterilisation; eller hvis Børnelovene gaar igennem og vi faar de deraf følgende Masser af Faderskabs-sager, vil det altsammen give det nuværende Retslægeraad en Mængde at bestille efter den nugældende Lov, og det kan da ikke undgaas, at disse Sagers Antal vil svulme op i betydelig Grad, og saa var det maaske alligevel ganske heldigt at søge Sagerne fordelt mellem København og Aarhus.

Da vi ikke har kunnet naa den Decentralisation, som vi havde ønsket i Lovfor- slaget, kan vi ikke give dette vor Stemme; men vil undlade at stemme for det ved tredje Behandling; naar vi kommer saa langt, i Tillid til, at man maaske i Landstinget kan fortsætte Forhandlingerne. Det er

vort oprigtige Ønske, at man vil finde en god Udvej i denne Sag, idet vi jo fuldt erkender Retslægeraadets overordentlig store og for Samfundet betydningsfulde Opgave; vi mener, at denne Sag burde løses af en enig Rigsdag.

I Betænkningen er der, paa Grund af den overordentlige Hast — kan jeg vel sige med et mildt Udtryk —, hvormed Betæn- kningen blev skrevet, indtruffet dette, at det ser ud, som om hele Udvalget tiltræder Ændringsforslag Nr. 3, hvori der staar; at man kan gaa med til, at denne Lov træder i Kraft til April i Stedet for til Juli. Jeg vil ganske kort sige, at det selvfølgelig er en Misforstaaelse, da Venstre hele Tiden klart har betydet, at vi ikke kunde stemme for Lovforslaget.

Bindselev: Det ærede Medlem Fru Inger Gautier Schmit omtalte det Hastværk, der havde præget Betænkningens Af- fattelse. Jeg synes, jeg dog i Sagens og i Sandhedens Interesse maa oplyse, at noget videre Hastværk har der egentlig ikke været udfoldet fra Udvalgets Side, idet vi i to Aar, i to Samlinger i Træk, har behandlet dette Lovforslag her i Folketinget, ligesom vi jo bogstavelig talt fra Uge til Uge har maattet vente paa, hvilke Ændringer man fra Partiet Venstres Side vilde stille.

Men i øvrigt er der ikke stor Uenighed om Lovforslaget. Et Flertal indstiller For- slaget til Vedtagelse med de Ændringer, der her i Dag formentlig vil blive vedtaget, og ogsaa Partiet Venstre tilslutter sig disse Ændringer, med Undtagelse altsaa af den meget betydningsfulde Ændring til § 7, hvorved Ordet „Juli“ ændres til „April“. Man kan da vist derefter sige, at store Strids- punkter har der ikke været i Udvalget.

Det eneste, som i Virkeligheden har givet Anledning til Meningsforskell, er Spørgs- maalet: Centralisation eller Decentralisa- tion, og der er det jo rigtigt, at Partiet Ven- stre har udfoldet Bestræbelser for at faa Retslægeraadets Virksomhed decentralise- ret paa en saadan Maade, at en Del af Raa- dets Virksomhed blev forlagt fra Køben- havn til Universitetet i Aarhus. Men selve den Kendsgerning, at man fra Partiet Ven- stres Side ikke stiller noget Ændringsfor- slag i den Retning, turde i Virkeligheden være Vidnesbyrd nok om, at man i alt Fald ikke er tilstrækkelig langt fremme i Aarhus til paa nærværende Tidspunkt at kunne paatage sig en saadan Opgave. Dette frem- gaar da ogsaa af den Betænkning, som en- stemmigt er indstillet fra Udvalget, hvori det hedder, at der vel i Udvalget har været